

своѣму, да ся лѣсга по лед-ат. Бащѣ-
му го вѣдел и ся пѣснал да го достѣ-
гне и да го вѣрне, ибо лед-ат сел бил
да ся топѣ и дѣ ся кѣрши. Но Цветѣн
нещѣл и да ся обѣре насѣд, да по-
слѣша бѣщину-те си словѣ и бягал
по скѣро да достѣгне до лед-ат. Тѣкмо
щѣ достѣгнал Цветѣн до рѣка-та, ед-
вѣ пристѣпил два или три нѣдкрача,
протѣрился лед-ад под нѣго и тѣй
пропѣднѣл в рѣкѣ-та под лед-ат.
Гѣрки-ат бѣщѣ, уплѣшен, вѣдел тѣкмо,
как еднѣ голяма ледовѣна преобѣрна-
лася и покрѣла под сѣбе си Цветѣна.
Млѣден ся вѣрнал насѣд, като отрѣвен
от скѣрбѣ и печѣль, и сѣс сѣлсу о-
пѣсал Божѣнкѣ, се щѣ стѣнало сѣс
ѣхно-то чѣдо. Млѣден и Божѣнка ос-
тѣнали да уплѣкувѣт ѣмя-то пѣрво-
рѣднаго сѣна своего и да проклѣнат